Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

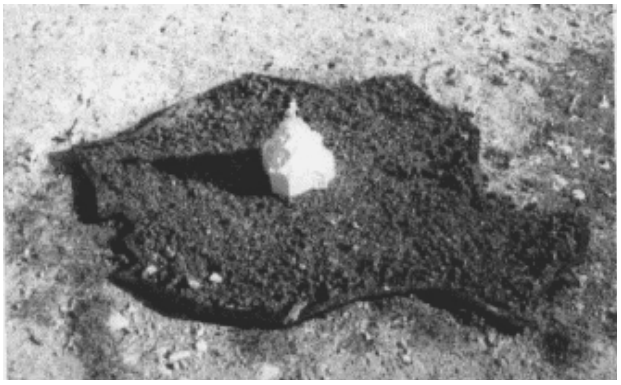
319

se distribuie gratuit

editura Ro-Emans 2024

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăfori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricani.

octombrie - decembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu

Vine Domnul! Auziți voi, popoarelor? Vine Domnul pe pământ cuvânt, vine și rostește peste voi: Pace vouă! Auziți? Voi, cei care vă vreți mari pe pământ, o, nu puteți fi mari decât dacă aveți mare peste voi pe Dumnezeu. Nu are nimeni preț mai mare ca și cel ce face voia lui Dumnezeu între oameni. Cel ce-și face voile nu are niciun preț, de vreme ce se prăbușește mereu față în față cu voile sale. Cel ce face voia lui Dumnezeu și a aproapelui său, acela este cât cerul și pământul de mare și este din Dumnezeu unul ca acesta și are preț mare. Iată, iubirea este cea care vindecă omul de el însuși, iubirea aduce pacea între popoare, iubirea înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, și de aceea vine Domnul cuvânt pe pământ, și pământul își cunoaște Făcătorul și Îi face primirea, chiar dacă oamenii pe pământ sunt reci cu Dumnezeu. *pagina 6*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Sunt purtat pe aripi de heruvimi, iar de jur-împrejur oștirile puterilor cerești însoțesc mersul Meu pe deasupra cetății cuvântului Meu și ne așezăm de sărbătoare cu masă de cuvânt și de mare slavă a sărbătorii din ziua aceasta, căci mama Mea Fecioara are în cer și pe pământ zi de amintire sfântă a arătării ei în văzduh pentru ocrotirea turmei creștine amenințată de păgâni, și a biruit ea prigoana cea pentru creștini și a rămas scrisă această zi de sărbătoare sfântă pe pământ și în cer, iar Eu, Domnul, vin în cetate și spun:

Pace vouă, celor ce stați cu veghe și cu lucru sfânt în numele Meu în cetatea cuvântului Meu și peste pământ, fiilor, căci Eu de aici din cetate ies cuvânt peste pământ și cârmuiesc în taină mersul a toate și nu omul cârmuiește, ci numai Dumnezeu, numai El, căci omul nu poate să facă ceea ce face numai Dumnezeu, după cum vede și știe El ce trebuie să se facă și să se împlinească!

Amintesc acum despre durerea mamei Mele Fecioara, care a plâns cu sfinții acum o sută de ani în ziua aceasta, când lucrarea cea ascunsă a slujitorilor lui antichrist a izbutit să șteargă din ca-

lendarul român al bisericii străbune sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului din acel an și au scris ei peste țara română treisprezece zile ale sfinților scoase din calendar începând cu sărbătoarea cea de azi a Maicii lui Hristos și au fost atunci împinse afară zilele până la sărbătoarea cuvioasei Parascheva la 14 octombrie, și de atunci merg aiurea și nu mai sunt la locul lor în vreme zilele sfinților pomeniți de creștini, și sunt de atunci o sută de ani și nu s-a mai găsit reparare a acestor strămutări de zile și de sărbători. Iată însă, că am venit Eu, Domnul, și am așezat început nou și am reparat cu cei ce M-au primit să vin, cu cei credincioși venirii Mele cuvânt pe pământ, cu ei am reparat și cu ei împlinesc înnoirea a toate și a lumii, precum este scris, și fericiți sunt cei ce s-au alipit de acest izvor al cuvântului Meu, căci ei află de la Dumnezeu și cred și împlinesc voia cea de sus pe pământ, când oamenii nu-și mai părăsesc voia lor și merg spre nicăieri dacă n-au pe Domnul în față în această întunecată vreme, vremea lui antichrist, care iată-l, se pregătește să tot strice biserica până o dărâmă de tot, o, că nu mai este cine să vegheze, nu mai sunt sfinți în biserică, nu mai sunt, iar cei care ar mai fi sunt scoși pe margine, dar Eu, Domnul, vin și le spun lor așa:

Intrați în catacombe, vă spune vouă Domnul! Trageți-vă de-a dreapta Mea și lucrați-le tainic pe ale Mele! Ieșiți cât puteți de repede din calea urâciunii pustiirii, care, iată, ia cu asalt zidirile știute sfinte pentru Domnul și îl așează în ele mare pe antichrist.

Voi, preoți cu durere pentru Hristos și pentru turma creștină și pentru voi, nu vă întristați, ba să vă bucurați că vine această vreme, fiindcă odată cu ea vine ziua biruinței și a izbăvirii din amestecătură a celor ce cred iubind pe Dumnezeu. Ascundeți-vă în Hristos, ca să nu vă prindă dușmanul sub viclenia lui acoperită sub haină de biserică, cu care vine și scoate pe Domnul de la altare, dar nu așa, că nu ei, ci Domnul fuge, că Eu nu stau alături cu trădătorii și cu vânzătorii, căci vine biruința Mea precum este scris să vină, vine slava Domnului și e pregătire mare întru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu. Deschideți Scripturile și citiți în ele venirea Mea cea de acum și învierea celor adormiți și întâmpinarea zilei venirii Mele văzute apoi, și așteptată de șapte mii de ani să vină și să răsplătească pe sfinți și pe mucenici și să izbăvească omul și să-i dea înapoi raiul pierdut.

O, oare ce ar fi fost să scoată Domnul din zilele cerului ziua când am făcut cerul și pământul, sau ziua când l-am zidit pe om, sau ziua nașterii Mele pe pământ, sau ziua învierii Mele, sau ziua venirii Mele de acum, când am început să grăiesc peste pământ cuvântul Meu din vremea aceasta în ziua Sfintelor Paști a anului 1955, acum șaptezeci de ani prin trâmbița Mea Verginica, vasul în care Eu, Domnul, am stat cu Duhul Meu și Mi-am așezat cuvântul scris pe pământ apoi, de atunci și până azi?

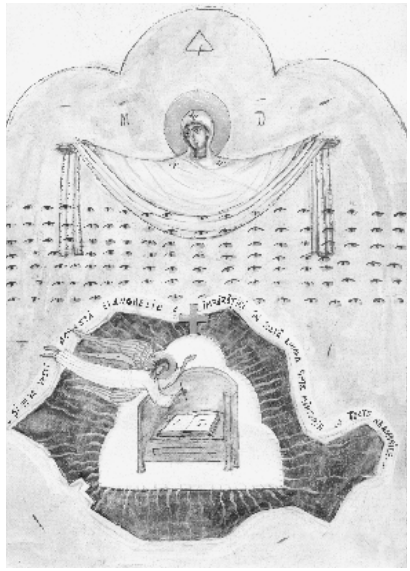
O, vin împliniri mari, vin împliniri cerești, vin zilele cerului pe pământ ca să-l biruiască Domnul pe antichrist cel atât de obraznic și de neliniștit asupra lui Hristos, și trebuie să se înmulțească veghea pe pământ ca în cetatea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, unde Eu, Domnul, Mi-am așezat tronul, de pe care cuvintez și cârmuiesc cu toiag de fier prin cuvânt peste pământ și întețesc peste tot prin cete de îngeri veghea aceasta și ocrotirea cea de sus peste pământul român, locul nașterii din nou a lumii, locul începutului facerii văzutelor și nevăzutelor lui Dumnezeu, și vai celor ce râd și nu cred cuvintelor Mele prin acest izvor, izvorul din mijlocul neamului român, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ! Amin.

Acum grăiesc cu tine, popor al cuvântului Meu, și-ți vestesc că deasupra cetății în care-Mi las cuvântul își fac exercițiile ca la defilare oștirile cerești în stoluri-stoluri și se pregătesc îngerii și sfinții când Mă văd și Mă aud că se apropie ziua întâlnirii cerului cu pământul și întâmpinarea venirii Mele de cei de sus și de cei de jos și de cei adormiți, care se vor ridica vii cu trupul precum este scris în Scripturi și se vor sui cu toții spre întâmpinarea Mea.

O, fii ai cuvântului Meu, fiți pregătiți mereu. Trec stoluri de îngeri în pregătire pe deasupra voastră și se arată priveliști mărețe în pregătire. Fiți veghetori și lucrați după cuvântul Meu ca să vă găsesc lucrându-Mi Mie, fiilor, căci toți oamenii lucrează numai pentru ei, numai cele ce trec ca părerea, iar pentru Dumnezeu nu le vine în minte să trudească, să lucreze, să creadă și să iubească ei crucea venirii Mele cu slavă.

Omul nu este vrednic de Dumnezeu, dar

poate căpăta miluință mare prin multă umilință pentru păcatele sale și prin priveghere apoi împotriva păcatului și a neascultării de Dumnezeu, căci cele ce faci tu, omule, pier ca năluca și n-ai parte de ele, dar cele pentru Domnul din partea ta îți dăruiesc cale spre izbăvire prin întunericul care vine, și iată-l, numai să vrei să-L crezi pe Dumnezeu când vine și te vestește din cer.

Fiilor, fiilor, stați sub acoperământul Meu, măi fiilor, stați cu toții, și nimeni să nu fie lipsă dintre voi. Stați sub omoforul mamei Mele Fecioara și stați sub omoforul celor din cer și nu mai ieșiți, că voi nu știți decât de la Mine când e gata să Mi-i salvez pe ai Mei, căci unul va fi luat, iar altul lăsat, precum am spus când s-a scris acest cuvânt. O, unde va fi atunci poporul care a auzit și a ascultat din gura Mea cuvântul acesta? O, ce va fi cu el, cu cel ce n-a mai stat să-Mi sfârșesc pregătirea pentru salvarea poporului Meu de azi?

Fiilor, fiilor, purtați Duhul Meu peste voi! Fiilor, fiilor, fugiți de duhul vostru, care vă trage de la Dumnezeu spre vremelnicie și spre plata ei! O, fiilor, purtați peste voi ceea ce sunt Eu, ca să aveți Duhul Meu! Purtați ceea ce înseamnă Dumnezeu, ca să Se odihnească peste voi Duhul Meu, Care vă face una cu Mine! Purtați-le noi pe toate, nu purtate, nu vechi, iar când le cumpărați faceți-le sfințire și numiți-le pentru Dumnezeu, nu pentru voi, ca să poarte ele Duhul Meu, darul Meu, și pe Mine cu voi și pentru voi! Când purtați duhul lumii mai sunteți voi fiii Duhului Meu? Nu mai sunteți, fiilor. O, nu cumva să nu credeți ce vă spun Eu vouă ca popor al cuvântului Meu. Credeți, fiilor, ce vă spun, că v-am înzestrat cu darul credinței sfinte în cuvântul Meu de peste voi și vă aduc din Scripturi ca să credeți până la sfârșit povețele Mele pentru voi, căci profetul Elisei a primit peste el harul părintelui său povățuitor și i-a lăsat Ilie proorocul cojocul său peste el pe când se suia spre cer, spre Domnul cu cai și cu căruță de foc, și a purtat apoi Elisei duhul și puterea lui Ilie îndoite peste el. Apostolul Toma, iarăși, a primit peste el brâul mamei Mele Fecioara pe când ea urca spre cer, și a primit el prin ea Duhul Meu îndoit peste el și a lucrat el peste toată lumea Duhul Meu și vestirea Mea prin semne mari rânduite de Mine peste el, și mai mult decât toți apostolii a cutreierat el pământul și l-a îmbogățit peste tot cu Duhul Meu. Iară și iară vă spun despre Iosua că a purtat peste el duhul lui Moise și au căzut în fața lui zidurile Ierihonului și a intrat poporul Israel în Canaan prin puterea Duhului Meu purtat de cei aleși purtători de Dumnezeu. Apostolii au purtat peste ei Duhul Meu promis de Mine că-L vor avea peste ei după suirea Mea la Tatăl. Purtați și voi Duhul Meu peste voi, numai Duhul Meu, nu și pe al vostru, o, fii ai cuvântului Tatălui Meu, căci Tatăl, nu Eu, ci Tatăl este în Mine cuvânt!

O, fiilor, o, fiilor, nu mai dormiți așa de mult, măi creștinilor! E vremea să privegheați pentru împlinirile cele mari ale vremurilor de sub cer. Cereți-vă trezire mare și multă și dragoste multă pentru veghere, nu pentru dormit. Creștini sunt cei care veghează pentru Domnul lor, pentru Mire, o, fiilor, că vine Mirele și a venit această vreme. Lăsați cele pământești așa de multe și așa de mereu, că e de lucru pentru lucrările cerului pe pământ, și mai ales peste așternuturile voastre ca să Se așeze Duhul Meu și cuvântul Meu în mijlocul oamenilor, în mintea și în inima lor și să sune gongul împărăției lui Dumnezeu cu voi în chip văzut de toată suflarea de sus și de jos, și nu uitați, o, nu uitați că Dumnezeu este Cel ce vă spune vouă aceste cuvinte, și vai și iar vai dacă nu veți da atenție încă la cuvintele Mele de peste voi!

Greșalele vieții tale, creștine, sunt ranele sufletului tău și trebuie să fie vindecate aceste rane, că altfel ele coboară în trup spre certarea greșelilor tale nevindecate prin mustrarea Mea blândă și prin umilința ta ca să te scape de ele durerile care vin, căci Eu sunt cu mila de suflet. Așadar, îngrijește-ți greșalele și nu-l împiedica pe cel

care dă să te vindece de ele, că dacă împiedici aplecarea spre vindecare tu n-ai să poți să dai răspuns lui Dumnezeu nici pentru tine, nici pentru cel greșit și împiedicat de tine spre vindecare, spre ridicare, spre nedespărțire de Dumnezeu.

Când Israel călca făgăduințele cele pentru el prin nepăsarea lui de Dumnezeu și de cuvântul Meu de peste el ca să nu-l asculte, Eu Îmi luam mâna și binecuvântarea Mea de peste el și cădea Israel rob sub stăpânire păgână sute de ani din neam în neam pentru certare, fiindcă el nu se îndrepta când greșea. Îmi luam mâna de peste el și îl lepădam, căci omul nu se întoarce, nu se umilește și cade în umilință forțată când nu se umilește.

Omul voiește și tot voiește să-l înțeleg Eu pe el, nu el pe Mine, și aceasta îi este lui numai pagubă multă și mereu, cu care el se va întâlni apoi, așa cum pățea și Israel mereu, mereu.

O, am înnoit lumea pe vremea lui Noe, dar după ce s-au dat jos din corabie sufletele salvate din potop s-au apucat ca și oamenii de până la ei, s-au apucat să aducă jertfă lui Dumnezeu cu ardere de tot, s-au apucat de mâncat și de băut. O, atât de mult M-am mâhnit când am văzut iarăși jertfă cu sânge, încât am rostit cuvânt la supărare și am spus: *«Mâncați tot ce se mișcă!»* și am adăugat cu durere, *«dar și iarba verde să o mâncați!»* Am socotit apoi cu Moise să aleg între vietăți pe cele de mâncat, căci toți oamenii mâncau carne și numai carne. N-am putut, o, iarăși n-am putut să-i opresc pe oameni de la carne, n-am putut, decât numai acum pe voi pentru hrană de rai, hrană de veșnicie cu voi, fii ai cuvântului facerii omului nou după Hristos.

Iată, creștinilor, sfat sfânt vă dau, și care vă păzește de păcatul limbii: Fiilor, vorbiți mai puțin, mai ales când inima vă este încordată și nemulțumită, căci vorbirea gurii este primejdioasă și vă bagă sub vină, fiilor. De aceea luptați-vă să nu fugiți de mustrare și, din contra, să fugiți spre ea, căci ea vă ferește de cădere de la Dumnezeu, fiilor, de certare vă ferește, de pedeapsă pentru greșalele împotriva lui Dumnezeu și ale vieții voastre veșnice. Vine ridicarea celor adormiți și se vor încheia trupurile lor, ca apoi să se întrepătrundă laolaltă cu cei ce sunt în trup, și ridicarea împreună în sus apoi pentru întâmpinarea Mea cea văzută precum este scris, dar să nu vă găsească departe de Dumnezeu această măreață împlinire, și de aceea spun: privegheați, fiilor!

O, feriți-vă de necredință, măi fiilor! Necredința este cel mai greu păcat, dar și mai greu decât acesta este păcatul necredinței în cuvântul venirii Mele azi pe pământ cuvânt, căci lucrarea Mea de azi este proorocită prin Scripturi și se numește lucrarea și vorbirea Duhului Sfânt, Care din Mine ia și aduce pe pământ spre mântuirea celor ce cred și primesc de la Dumnezeu pentru ei, și pentru Dumnezeu de la ei apoi, și iată, neumilința se mai dă bătută, dar necredința Îl desființează pe Dumnezeu din mintea și din inima omului și e cel mai greu acest păcat.

O, mama Mea, am grăit mult. Cuvântul Meu are tărie mare în ziua ta de serbare, iar Eu voiesc să te știu cu bucurie pentru lucrul Meu cel de azi, mamă.

— *O, numai de bucurie am parte când Tu lucrezi peste poporul Tău și peste pământ, Fiule Iisus. Cuvântul Tău este de ajuns de fiecare dată, iar eu am stat cu bucurie și am luat de la Tine numai mângâiere în ziua mea de serbare și le dau lor în ziua aceasta mângâierea mea cea de la Tine, și le-o dau lor toată, Fiul meu scump, Iisus.*

— Așadar, pace vouă fiilor! Mama Mea vă dă vouă mângâierea Mea cea pentru ea, și așa să lucrați și voi, căci voi sunteți bogați de Dumnezeu, și precum bogații de pe pământ nu pot intra în rai decât dacă-i duc acolo cei săraci, tot așa bogații în Dumnezeu trebuie să aducă la Dumnezeu pe cei săraci de Dumnezeu și de cer și să le dea lor raiul, căci Eu pentru om am făcut raiul, și pe pământ l-am făcut, și l-am așezat în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu ca să-l pot ocroti de cei răi, iar Eu îl voi arăta curând, și raiul va fi văzut de pe pământ. Amin.

Încă și încă acum, binecuvântare și putere sfântă peste voi pentru lucrul cel mare de la Maluri, fiilor lucrători cu Dumnezeu! Se fac pregătiri în cer ca pentru defilare. Se poartă stoluri de îngeri pe deasupra și veghează și lucrează aici cu voi pentru Dumnezeu și pentru voi. Fiți bogați de Dumnezeu și fiți binecuvântați pentru lucrul vostru cu Dumnezeu! Fiți tot timpul binecuvântați, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Vin cu sfinții în zeci de mii, așa cum este scris despre venirea Mea. Mă trimit Scripturile să vin, și iată, vin, că a venit vremea acestei Scripturi. Se pleacă cerurile și coboară Domnul pe nori de heruvimi și umblă pe aripile vântului și-Și slobozește glasul, precum este scris, că e vreme de necredință și se leapădă oamenii de Dumnezeu și-și aleg alt împărat, pe potrivnicul Meu, pe antichrist, pe cel care după numele Meu și-a făcut nume de potrivnic, potrivnicul lui Hristos, și iată, vin și stau în luptă cu el, că a venit vremea să-l scot la iveală și de aceea vin cu sfinții și se pleacă cerurile să vină Domnul și să-Și lase glasul Său peste pământ.

În zi de sărbătoare de sfinți pentru neamul creștinesc, neamul lui Hristos, Îmi așez în carte cuvântul și merg cu el grăind și descoperind oamenilor de pe pământ venirea Mea cu sfinții ca să izbăvesc neamul creștinesc de sub vrăjmașul antichrist și să dau cu el lupta cea scrisă în Scripturi să vină și să Mă arate biruitor asupra lui, căci sunt Cel proorocit de Scripturi, Cel vestit de proorocii Duhului Sfânt ca să vin să împlinesc cele proorocite despre Mine, și am venit acum două mii de ani și am făcut lucrarea Tatălui, Care M-a trimis, și am spus atunci că iarăși voi veni și voi da lupta cu potrivnicul Meu, cu fiara cea cu multe capete, cu tine, antichrist, căci fiară ești, iar Eu sunt Mielușul Tatălui Dumnezeu și te voi sufla dinaintea Mea cu suflarea gurii Mele, așa cum este scris despre Mine și despre tine, iar tu ești fricos de tot și te faci de râs, căci și tu lucrezi după Scripturi, și nu se poate împlini pe pământ nimic în afară de cele scrise în Scripturi, că în ele a lăsat scris Dumnezeu tot ceea ce trebuie să se întâmple și toată biruința lui Dumnezeu asupra ta.

O, ce nume ai! Ești numit după numele Meu potrivnicul Meu. Numai lângă Mine ai nume. Numele tău Mă mărturisește pe Mine și pe tine, cel potrivnic Mie. Tu ești șarpe veninos, ești împotriva cerului și a raiului încă de la început. Ești praf și cenușă în fața lui Dumnezeu. Dai să te arăți tare, dar ești fricos de tot și tremuri cu toată armata ta, căci ți-e frică de Mine, și scrie în Scripturi că ești blestemat pentru vecii. O, ce să-ți fac? Îngâmfarea nu are leac, și toți îngâmfații sunt armata ta, iar cei blânzi și smeriți ai Mei îți șterg urmele de peste tot prin bunătatea lor cea de la Mine. N-ai oaste puternică, o, n-ai, căci Duhul Meu stă împotriva ta de șapte veacuri și mai bine și-ți stârnește teamă tot mai mare. Te voi scoate la iveală și te voi dezveli de toate vopselele de pe tine și te vei arăta fără să vrei și te va vedea toată suflarea că ești potrivnicul lui Hristos, că ești dușmanul Meu și că Eu sunt Mântuitorul și Izbăvitorul omului, Eu, nu tu, Eu, Cel ce am făcut cerul și pământul și omul, Eu, nu tu, auzi?

O, vei tot auzi acest cuvânt al Meu. Te vei tot înfiora de suflarea gurii Mele, care te scoate la iveală și te umple de frică și lupți cu îngâmfarea ca să-ți acoperi frica și știi că vei fi dat de gol cu toată lucrarea ta ascunsă, cu tot întunericul ei cel împotriva vieții omului. Mă cunoști din rai, de când Mi-ai devenit potrivnic. Ești duh neputincios față în față cu Dumnezeu. Ai rămas cu duhul îngâmfării, care-ți dă puterea cea rea ca lucrare a ta. Iată, vine clipa să te arăt cu toată truda ta cea rea și veche de veacuri, că am în față lucrarea și așezarea pe pământ a împărăției lui Dumnezeu și a raiului, iar tu nu va mai fi să-Mi stai în preajmă, căci Eu sunt îmbrăcat cu puterea Tatălui în cer și pe pământ, așa cum am lăsat cuvânt acum două mii de ani, și e vremea să dovedesc acum aceasta, și e vremea Mea și vin cu ea pe pământ pic cu pic, iar tu pic cu pic cazi și te prăbușești cu toate scaunele tale, cu toată armata ta, căci așa este scris. Acest cuvânt este Iisus Hristos, Cuvântul Care grăiește peste pământ și vestește venirea Mea, iar tu piei din calea Mea, căci Eu, Domnul, îți poruncesc aceasta, în vreme ce tu dai să crezi că mai poți fi. O, nu, că vine lumina, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți și cu tronul slavei Sale, care va străluci deasupra pământului român, aici, unde Eu, Domnul, dau lupta Mea de biruință asupra lui satana cu nume de antichrist, potrivnicul lui Iisus Hristos. Amin.

O, popor român, rămâi creștin, fiu român! Voiește potrivnicul antichrist să te despartă de Dumnezeu și să crezi în el. Ești de viță bună și trebuie să veghezi tot timpul ca să nu fii prins pe neveghe sub călcâiul vrăjmașului Meu și al tău. O, rămâi la veghe, că e vreme de război nevăzut și voiește dușmanul Meu și al tău să pierzi ocrotirea Mea de deasupra ta. O, nu se poate. Mama Mea Fecioara are oaste cerească deasupra ta pentru Mine și pentru tine. Oștirile cerești te veghează zi

și noapte pentru lucrarea cuvântului Meu din mijlocul tău. Ai cerul de sfinți și de îngeri de partea ta, iar Eu sunt cu tronul slavei Mele pe vatra ta și Mă împart cuvânt peste pământ ca să-l gonesc pe vrăjmașul antichrist și să te ocrotesc de momelile lui, cu care dă să-ți rupă cămășuța de creștin și să te facă păgân după legea lui otrăvită, otrava păcatului, căci păcatul este otrava care mușcă din om pic cu pic cu dulceața lui cea nimicitoare, și la care trag duhurile rele, care se hrănesc de la om.

O, popor român, ai grijă cu veghe mare să nu te vândă cei care au lucrarea de păstori peste tine, căci slujitorii de la altare dau mâna cu dușmanul Meu antichrist și n-au putere să se împotrivească. Tu însă rămâi creștin și nu tăcea pentru Domnul Dumnezeul tău și mărturisește-L pe El ca să nu pierzi de peste tine ocrotirea lui Dumnezeu pe o vreme așa de rea între pământ și cer. Așadar, nu uita, nu uita că ești creștin, nu uita să fii creștin, căci creștinul este scump de tot pe pământ, cât Dumnezeu de scump și de mare, că are de Stăpân pe Dumnezeu.

Iată, e frământătură mare și multă de jur-împrejur peste popoare și e vreme de veghe și te îndemn să stai cu Domnul la veghe peste vremea aceasta, popor român, că iată, și la tine este frământătură acum pentru cel care va fi să se suie pe scaun de domnie peste țară și nu-i nimeni cu Dumnezeu între cei care s-au înscris la sorți. O, ce voi face, oare? Eu, Domnul, stau din partea cerului Stăpân al tău și cârmuiesc Eu, dar tu, popor român, cum vei lucra? Am pe vatra ta venirea Mea cuvânt peste pământ și Mă împart peste tot și dau să strig peste popoare și să le spun că e vreme rea, că e neam ridicat asupra altui neam, precum este scris, dar mai rău decât aceasta este primejdia necredinței, căci satana voiește să biruiască peste tot și să spună că nu este Dumnezeu. O, cine ar mai fi ocrotit pământul și lumea dacă n-ar fi Dumnezeu, Cel Care a creat totul? Iată de ce vine Domnul pe pământ cuvânt! O, cum să nu vin și să-i izbăvesc pe cei iubiți ai Mei, pe cei ce iubesc pe Dumnezeu Care vine cu sfinții, precum este scris să vină și să izbăvească lumea de necredință și de întunericul cel de la necredință?

Vine Domnul! Auziți voi, popoarelor? Vine Domnul pe pământ cuvânt, vine și rostește peste voi: Pace vouă! Auziți? Voi, cei care vă vreți mari pe pământ, o, nu puteți fi mari decât dacă aveți mare peste voi pe Dumnezeu. Nu are nimeni preț mai mare ca și cel ce face voia lui Dumnezeu între oameni. Cel ce-și face voile nu are niciun preț, de vreme ce se prăbușește mereu față în față cu voile sale. Cel ce face voia lui Dumnezeu și a aproapelui său, acela este cât cerul și pământul de mare și este din Dumnezeu unul ca acesta și are preț mare. Iată, iubirea este cea care vindecă omul de el însuși, iubirea aduce pacea între popoare, iubirea înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, și de aceea vine Domnul cuvânt pe pământ, și pământul își cunoaște Făcătorul și Îi face primirea, chiar dacă oamenii pe pământ sunt reci cu Dumnezeu.

O, fii ai cuvântului Meu, am grăit cu potrivnicul Meu și vă am pe voi martori ai cuvântului Meu peste pământ. Toți oamenii sunt slabi și se clatină în vremea aceasta, iar celui ce i se pare că nu poate, e din pricina duhului îngâmfării lucrător peste oameni, căci oamenii nu citesc Scripturile așa cum trebuie citite, și în care este atâta har, atâta învățătură de credință și de mers pe cale cu Dumnezeu. O, n-au oamenii rădăcini în Scripturi și de aceea sunt slabi și se lasă sub înșelarea omului antichrist și-și împart iscodiri, clevetiri vremelnice și pierdere de timp și de minte din cer.

O, fiilor, e mult de învățat despre statul omului în Dumnezeu și cu Dumnezeu. Vine omul la Dumnezeu și nu stă până la capăt pe calea cea sfântă și stă cât stă și începe să se clatine, căci nu are rădăcini în Scripturi și nu știe să se ferească de păcatul despărțirii de Dumnezeu, de duhul lumii, care-l ademenește pe cel nestatornic.

Când omul cade în greșeli este semn că a pierdut de peste el ocrotirea lui Dumnezeu prin păcatul neascultării de sfatul cuvântului Meu, așa

cum a păţit Adam în rai până să piardă de peste el ocrotirea Mea, căci după ce s-a trufit el asupra Mea L-a dat pe Domnul de peste el şi a căzut pradă lui satana, care l-a văzut despărţit de Dumnezeu şi s-a apropiat şi l-a ispitit spre neascultare şi s-a făcut atunci satana potrivnicul Meu, ca şi omul care L-a dat pe Dumnezeu de peste el, şi iată, păcatul este semnul că omul a părăsit ocrotirea Mea de peste el.

Şi acum, fiilor din cetate, iar şi iar vă îmbrac cu putere de sus pentru lucrul Meu cu voi. Nu uitaţi că puterea voastră este din Mine, nu de la trupul vostru, care acum se dăruieşte pentru lucrarea şi înfiinţarea grădinii de rai de la Maluri, locul în care Eu, Domnul, am coborât şi Mi-am început pe pământul român grăirea Mea prin trâmbiţa Mea Verginica în anul 1955.

Va fi mare slava aceea şi va mărturisi ea pe Domnul cuvânt peste pământ, iar voi nu vă lăsaţi, o, nu vă lăsaţi spre osteneală, fiilor. Iubirea Mea de peste voi să fie mărturisită de voi prin iubirea şi truda cu care voi staţi la datorie pentru slava Mea cu voi, pentru mărturisirea Mea cu voi peste pământ, fiilor.

O, iată, iată, se adună pic cu pic şi se aşează din greu filă cu filă măreaţa istorie a cuvântului Meu cu care stau peste pământ de şaptezeci de ani, fiilor, şi de aceea iar şi iar Mă aplec şi vă cer vouă să vă fie dulce truda aceasta, căci trebuie lucrat cu iubire multă şi cu dăruire şi mai multă. Trebuie calm şi răbdare, chiar dacă vi se pare greu lucrul cel care va aduce spre vedere istoria Mea cea de o sută de ani pe pământul român, dintre care treizeci de ani pentru pregătirea trâmbiţei Mele, Verginica, şi apoi şaptezeci de ani de cuvânt, cuvântul Meu peste pământ, fiilor, şi cu care am început de la Maluri în anul 1955. Trecerea acestor ani o avem de scos la vedere şi e aşteptare mare din partea voastră a acestei împliniri proorocite din vreme prin lucrarea cuvântului Meu că se va lucra şi se va arăta peste pământ.

O, fiilor, mai multă grijă, mai multă credinţă că se poate, mai multă unitate şi calm, mai mult timp pentru această măreaţă lucrare. Feriţi-vă de duh încordat, că e grea această lucrare de lucrat, şi trebuie pace multă în voi şi între voi. Lucraţi cu iubire de Dumnezeu şi cu iubire între voi, şi lucraţi cu dăruire şi cu cuvânt de îndemn frăţesc şi spuneţi-vă unul altuia că se poate. O, nu vă credeţi neputincioşi, căci Eu, Domnul, acum două mii de ani am început venirea Mea şi vestirea ei şi Evanghelia Mea peste pământ cu nişte pescari, nu cu cărturari, nu cu învăţaţi ca pe pământ. Aveţi tot sprijinul celor din cer, care lucrează înaintea voastră pe pământ, şi trebuie doar dăruirea cea de la voi. O, hai tot mai aproape de împlinirea acestei măreţe lucrări cerute vouă de Dumnezeu, fiilor! Vă dăruiesc o fire înnoită, o minte înnoită, o purtare dulce, o putere sfântă, o credinţă mare, pe toate acestea cu voi în lucrare pentru ca să aducem Tatălui această împlinire, şi ca s-o poată Tatăl împuternici peste pământ, fiilor, căci această poveste minunată Îl va lucra pe Domnul în multe inimi şi în multe locuri şi va fi vestit Dumnezeu şi România Sa, ţara Domnului la sfârşit de timp, şi vor înţelege popoarele de pe pământ slava Mea şi ţara Mea de azi, spre care vor tânji mulţi pentru apa cea vie din ea, pentru cuvântul Meu şi istoria lui pe pământul român. Fiţi, aşadar, dăruitori şi aşezaţi-vă în voia lui Dumnezeu, că mare este lucrarea Mea cu voi, fiilor.

Cuvioasa Parascheva sărbătorită azi în cer şi pe pământ pentru intrarea ei între sfinţii cerului aşează cuvânt lângă cuvântul Meu şi spune ea aşa:

— *Slavă Ţie, Doamne, lângă poporul cuvântului Tău, şi să ştie el de la sfinţii Tăi cât de aşteptată este de toţi sfinţii lucrarea Ta cu el pe pământ şi raiul în care vei îmbrăca Tu aceste meleaguri sfinte prin care Tu ai petrecut zeci de ani, ca să pregăteşti apoi slava cea văzută de peste tot pe pământ şi mărturisirea Ta lângă cei care au stat înaintea Ta popor al Tău ca să-Ţi împlineşti prin el venirea cea de după două mii de ani, Doamne, iar semnele arată aceasta, căci Tu eşti cuvânt peste pământ şi pregăteşti prin cuvânt biruinţa Ta şi curăţirea necredinţei de peste tot prin arătarea Ta cu sfinţii Tăi, o, Doamne, căci aşa este scris să împlineşti acum. Amin.*

— Eu, Domnul, cu sfinţii vin, iar sfinţii vin cu Mine ca răsplată a dragostei lor de Dumnezeu.

Eu, Domnul, suflu tot timpul cu suflarea gurii Mele şi curăţ cu ea necredinţa de pe pământ şi fac cale minunilor care însoţesc venirea Mea cu sfinţii.

Şi acum, fiilor lucrători cu Mine în cetate,

pace vouă, mereu pace vouă! Prin dăruire și purtare dulce veți arăta voi pacea Mea de peste voi și dintre voi în tot lucrul Meu cu voi. Stați sub lucrarea Duhului Sfânt. Nu stați sub lucrarea duhului vostru, că e Duhul Sfânt lucrător prin voi, fiilor. Povestea Mea din vremea aceasta este frumoasă de tot, măi fiilor. O, lucrați la ea cu toată iubirea Mea din voi, cu toată bucuria voastră cea pentru Mine, și se va arăta ea și va aduce ea în cer și pe pământ mângâiere, multă mângâiere, multă înnoire, multă slavă, multă și tot mai multă, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie

Deschideți Domnului, fiilor străjeri în calea venirii lui Hristos! Deschideți cuvântului Meu ca să intre la voi în cetate și în carte, fiilor!

Pace vouă, o, pace vouă! Iar și iar pace vouă, fiilor lucrători cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, o, că nu mai am alții, nu mai am cu cine să Mă sprijin între cer și pământ, și de aceea pace vouă, și să iau Eu din ea, să iau de la voi ceea ce Eu vă dau vouă, ca iar și iar să vă dau și să fiu lucrător peste voi și între voi și să pot pătrunde cu cuvântul Meu peste pământ și să desțelenesc cu el învârtoșarea inimilor și a cerbiciilor, o, că nu mai au nevoie de Dumnezeu cei de pe pământ, și dau să-Mi ia locul de cârmuitor peste ei, peste toate, și nu știu ei că numai Eu, Domnul, sunt Cel ce sunt, și nu Mă poate nimeni da în lături, și numai Eu cârmuiesc peste ce zic ei că fac și că pot și ei, și aceasta pentru că numai Eu sunt Cel ce sunt, și numai Eu am acest nume!

Eu sunt Cel ce sunt, numai Eu, fiilor, și iată, iar și iar Îmi scriu prin voi în cetate cuvântul Meu peste pământ și spun așa:

Acest cuvânt așezat de Mine pe pământ în vremea Mea cu voi este lucrarea și venirea Duhului Sfânt al Treimii dumnezeiești, și fericit este cel ce nu săvârșește împotrivire sau necredință sau lovire asupra lucrării Duhului Sfânt, că acela va fi al Domnului pe veci și al veșniciei cu Dumnezeu Cel slăvit în Treimea Cea de o Ființă, fiilor, o, și nefericit va fi cel care păcătuiește cu inima sau cu limba păcat împotriva Duhului Sfânt, căci Eu am spus acum două mii de ani că unul ca acela nu va fi iertat, căci timpul a fost în toată vremea lucrării Tatălui și lucrării Fiului, și nu mai este Dumnezeu mai mult decât această măsură lucrătoare peste oameni, și iată, Duhul Sfânt întregește lucrarea Treimii Cea de o Ființă, și trebuie să aibă capul pe umeri toți cei care au avut soarta dată de sus din cer să se întâlnească pe pământ cu Dumnezeu Duhul Sfânt, și trebuie credință fără de întoarcere, ca să nu păcătuiască nimeni fără de iertare apoi, fiilor, căci Eu am cuvântat acum două mii de ani și am spus: *«Oricine păcătuiește asupra Fiului i se va ierta, dar dacă face aceasta asupra Duhului Sfânt nu va mai avea cum să fie iertat»,* căci Domnul atâta este: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar când am spus acum două mii de ani să se boteze oamenii de pe pământ în acest nume, le-am spus ucenicilor cărora le-am lăsat de lucru după suirea Mea lângă Tatăl și le-am spus lor: *«În numele Meu veți lucra semne și minuni pentru credința oamenilor și veți merge în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ca trimiși ai Mei».*

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, iată, voi sunteți trimișii Mei peste pământ cu lucrarea Duhului Sfânt venită din cer peste voi ca s-o împărțiți voi peste tot în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

O, ce să fac cu cei ce nu știu acest semn și nu-l vor peste ei ca semn că sunt creștini, fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor? Eu am înființat cu glasul limbii Mele acest semn al neamului creștinesc și i-am spus cruce și l-am dat ca steag al celor că Mă mărturisesc Dumnezeu și Păstor al lor. Dumnezeul Cel întreit după nume și după lucrare a așezat peste pământ semnul Său ca să pecetluiască și să-i însemneze cu el pe cei care sunt ai Săi între oameni ca fii ai lui Dumnezeu, și am grăit prin strămoșii cei sfinți ai Duhului Sfânt și am arătat fiilor iubitori de Dumnezeu semnul Sfintei Treimi ca să-l așeze ei peste ei și am spus să-și îndoaie spre podul palmei cele două degete mici ale mâinii drepte, iar pe celelalte trei să le țină strâns unite și să arate cu ele numele lui Dumnezeu peste ei și să le așeze pe frunte pentru Tatăl, apoi pe piept pentru Fiul, și apoi în dreapta și în stânga pe umeri pentru Duhul Sfânt și să pecetluiască apoi numele Treimii dumnezeiești peste ei rostind cuvântul amin.

O, am spus acum aceasta ca să audă cei neștiutori cuvânt din cer prin care Dumnezeu le spune celor fără de cruce peste trupul lor că numai poporul cel cu cruce este mărturisitorul care lucrează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar ceilalți rătăcesc și trag spre rătăcire pe mulți, și se războiesc cu Dumnezeu și cu crucea și cu cei purtători de cruce, căci crucea este pavăza și semnul poporului creștin de pe pământ și este steagul de biruință lăsat din cer pentru fiii lui Dumnezeu. Amin.

E zi de sărbătoare, fiilor, și stau deasupra voastră cu ceata mucenicilor veniți de pe pământ la cer biruitori prin cruce împotriva necredincioșilor și idolatrilor, împotriva împăraților păgâni, o, și am sărbătoritul zilei de azi pe mucenicul Dimitrie și vin la voi cuvânt în zi de sărbătoare de sfinți și așezăm sfat de trebuință pentru mersul Meu cu voi în numele Duhului Sfânt, cu Care Dumnezeu Își întregește întreita Sa lucrare spre sfârșitul cel măreț al Său peste pământ, și spre începutul cel nou despre care scrie în Scripturi că va fi, iar voi să nu mai aveți altceva de lucrat, decât această slavă a Mea cu voi, fiilor, și de aceea vin Eu mereu și vă întăresc mereu trupul și duhul cu puteri cerești, căci sunteți puțini de tot sub această sarcină, o, că am avut atâta popor vreme de șaptezeci de ani de cuvânt, dar n-au putut creștinii să se dea Mie ca lucrători, căci ei aveau ale lor de purtat, iar Eu am așteptat cu duhul durut de dor să veniți voi lângă Mine și să vă ajut să lepădați toate pentru numele Meu, ba și pe voi înșivă, ca să nu aveți voi nimic al vostru decât pe Dumnezeul Cel întreit lucrător și să-Mi dați Mie prețuirea și iubirea ca să lucrez Eu cu ele pentru cele ce mai sunt de împlinit, în vreme ce pe pământ toți își văd de ale lor, dar noi lucrăm şi mergem spre biruința Mea cu voi, și de aceea am spus să se ferească cei care au cunoscut venirea Mea de azi, să se ferească să dea în voi cu îndoială sau cu duh de judecată. Să se ferească de păcatul limbii i-am învățat pe toți, o, că nu mai e vremea iertării acestui păcat asupra Duhului Sfânt, cu Care Eu Domnul lucrez prin voi în vremea aceasta, și mai degrabă să se grăbească toți spre duh de umilință și de păreri de rău pentru nedragostea și neînțelepciunea lor, pentru tăgăduirea pregătirii cea pentru sfinți la sfârșit de timp, pentru întârzierea lor așa de mare prin nepăsarea de Dumnezeu, o, fiilor.

Șaptezeci de ani de cuvânt ai Duhului Sfânt, șaptezeci de ani de nepăsare a celor ce nu s-au grăbit să-Mi fie lucrători la greu, familii de creștini care nu stăteau înaintea Domnului toți odată la orele de rugăciune sub același acoperiș, fără de unire sfântă la masa frățească, despărțiți între ei prin multe, tăinuind unii de alții multe, despărțiți la masa de bucate, unde Mă chemau să binecuvintez dacă Mă mai chemau ca frați laolaltă prin rânduieli sfinte ca în cer. Ba mai rău și mai rău ca aceasta, aveau pungi mai multe fiecare cu tăinuirile lui, iubirea de argint numindu-se această patimă ucigătoare de suflet, o, și iată despărțire între frații laolaltă sub același acoperiș și ogradă, și ce să fi făcut Eu, Domnul, în toată această vreme de la această lipsă de iubire și de despărțire între frați cu ascunderi între ei, cu fel de fel de obiceiuri și dorințe? O, cum puteam Eu să fiu una cu ei când ei nu erau una în toate și în Hristos apoi? O, ce durere, ce lungă, fiilor! Ce puțin este Dumnezeu înțeles de om! Au muncit, bieții de ei, până la ultimul bănuț să-și poarte copiii prin școli pentru trai pământesc apoi, fără drag de Dumnezeu nici părinții, nici copiii, fără milă de durerea Mea de la răceala lor de Mine, o, și ce le-a mai folosit lor credința că Eu sunt acest cuvânt dacă ei nu dovedeau prin fapte credința lor? Femeia avea o pungă, bărbatul alta, copiii la fel, și iată păcatul iubirii de argint în pasul creștinilor care au cunoscut de aproape cuvântul Meu, dar fără pas mântuitor spre Domnul!

O, fiilor, a stat aproape de poporul Meu în ultima vreme o inimă de creștin iubitor de frați ai Mei, o inimă caldă, la care Eu, Domnul, priveam mereu, în vreme ce el își strângea agoniseala muncii sale bob cu bob pentru fiul său ca să-i facă viață fără lipsuri pe pământ, și a mers așa fără răgaz până ce le-a lăsat pe toate într-o zi, căci l-am luat dintre ai lui ca să-l opresc să-și agonisească și i-am pus la lucru pentru sufletelul său pe slujitorii spre Mine în poporul Meu ca să strige ei la Mine iertarea lui și dezlegarea sufletelului lui, căci iubirea de arginți îi oprea pașii spre cer și nu găseam cum să-l ajut.

Iată, fiilor, așa au călcat mulți orânduiala cea mântuitoare între cei ce au stat aproape cu cuvântul Meu în acești șaptezeci de ani de cuvânt ceresc, căci dorințele le erau mai mari decât voia Mea din partea lor lucrată, iar călăuză nu căutau

pentru ei, și așa au mers după placul lor zi după zi, pribegi printre fiii lumii, muncind doar pentru trup, spre nicăieri îndreptându-se, iar în ziua Mea cea mare Îmi vor spune ei: „*Doamne, am fost și noi cu Tine!*”

Iar și iar așez cuvânt în carte și spun iarăși: Această lucrare de cuvânt este lucrarea Duhului Sfânt al Treimii dumnezeiești, o, și ce faci tu, care îndrăznești să lovești din părți spre ea, crezând că lovești oameni, când tu lovești în Duhul Sfânt? Dacă cei ce Mă poartă cuvânt peste pământ îți par greșiți, o, cine ești tu ca să te ascunzi sub ceea ce dai să zici împotriva lor? Oare nu Eu, Domnul, sunt Cel Care am grijă de ei, Eu, și nu tu? Iată, dacă te ascunzi sub cuvinte cu care lovești înapoi ca să ieși tu bine pentru clătinarea ta, o, uită-te bine la cei clătinați prin vreme, că toți cei care au făcut ca tine lovind înapoi, aceia au căzut de pe calea cea cu mers a cuvântului Meu povățuitor prin vreme grea, și toți cei care au judecat ca tine nu sunt alții decât cei care au lovit înapoi pentru nestatura lor, pe care ar fi putut să și-o îndrepte dacă trăgeau spre vindecare.

Iată, îndoiala înjumătățește biruința și mersul pe cale cu Domnul. Cel ce-și clatină mintea, și apoi credința, amețește apoi, căci neascultarea de cuvântul Meu aduce neîmplinirea creștinului pentru Mine și cade și altul prin cel care cade și se ia unul după altul cum s-a luat Eva după șarpe în rai și a făcut ea călcarea cuvântului Meu, prin care a căzut și Adam apoi.

O, fiilor, o, fiilor care stați sub Duhul Meu, credința voastră trebuie să fie feciorelnică, fiilor. Oricât ar greși creștinul, el trebuie să aibă grijă să nu i se întineze credința și puterea ei și curățenia ei cerească, iar dacă altfel se întâmplă în inima creștinului cunoscător de Dumnezeu în acest cuvânt, iată, precum a căzut omul care s-a făcut potrivnic lui Dumnezeu în rai, așa s-a întâmplat și cu cei desprinși din brațul Meu părintesc în toți acești șaptezeci de ani de cuvânt și și-au rătăcit mintea cu împrumutatul unul de la altul spre despărțirea lor de Mine, făcându-se unul altuia șarpe care îndeamnă spre neascultare din creștin în creștin, și iată, minune mare ar fi fost acum să fi avut Eu mulți fii la împlinirile cuvântului Meu spus din vreme pentru vremea aceasta a slavei Mele cu poporul cel ascultător, iar noi mergem prin greu și trimite Domnul îngeri în ajutor vouă, căci aveți lucru mult de lucrat, așa cum Eu vă dau, precum și Mie Mi-a dat Tatăl când M-a trimis să lucrez pe pământ pentrtu mântuirea multora, o, fiilor.

Și acum, cât despre frământăturile de pe pământ între oamenii care se cred mari și mai mari în vremea aceasta, citiți din psalmii care spun că Domnul spulberă sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și disprețuiește sfaturile căpeteniilor, și numai sfatul Domnului rămâne veșnic din neam în neam, prin neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, ales spre moștenire Luișși.

Mucenicul Dimitrie se mângâie cu dragostea cuvântului Meu și ia din el dragoste și vă dă vouă din ea și vă dăruiește tărie sfântă vouă, iar Mie Îmi mulțumește sfios pentru cuvântul Meu cel mare în ziua lui de serbare între sfinți și-Mi dă toată întâietatea, iar el rămâne rugător Mie pentru cei ce ascultă între voi pe Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Acum Eu, Domnul, binecuvintez grija voastră pentru lucrările Mele cu voi la Maluri, iar voi puneți inimă lângă inimă și putere lângă putere prin harul Meu de peste voi, și lucrați, fiilor, cu har mare, că iată, vremea ține cu noi, dar noi să cerem Tatălui aceasta, iar voi îmbrăcați-vă bine și lucrați încălzindu-vă cu Mine și cu îngerii, o, că așa este frumos, să poată Dumnezeu, fiilor.

Iar voi acum va fi să vă fa-

ceți un picuț de timp și pentru așezarea praznicului sfinților arhangheli în cetate, la care masă vin cei adormiți de la Adam și până la voi, vin, fiilor, cu duhul plin de dor, vin și se încălzesc și Mă așteaptă să vin cu cea din urmă suflare a gurii Mele și care va suna întâlnirea cea mare și marea mângâiere, fiilor.

Trimit cuvânt peste popoare și le spun lor: Pace vouă, popoarelor!

Pace vouă, celor ce sunteți între popoare sub steagul crucii lui Hristos, și care mărturisește prin semnul ei pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt!

Pace și biruință sfântă peste popoarele purtătoare de semnul sfintei cruci!

Pace și popoarelor care nu sunt potrivnice celor ce sunt cu Dumnezeu în lupta lor cu necredința de pe pământ!

Vine praznicul Nașterii lui Iisus Hristos, vine și strigă peste tot, strigă Domnul: Pace vouă, popoarelor! Lăsați jos armele de război și luați crucea, semnul biruinței neamului creștinesc de pe pământ în lung și în lat, căci dacă n-ar fi creștinii crucii pe pământ, o, n-ar mai fi nici pământul și nici ce este pe el, căci creștinii sunt sufletul pământului pe pământ.

O, pace ție, poporul Meu prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, trâmbițez în lung și-n lat glasul cuvântului Meu peste pământ!

Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Vine Domnul pe pământ cuvânt, însoțit de cetele îngerești și de puterile cerești și de sfinții Săi în zeci de mii. Vine Domnul însoțit de îngerul Său, Mihail arhanghelul.

Să se deschidă porțile cetății cuvântului Meu de pe plaiul neamului român, țara Mea de la sfârșit de timp, țara întoarcerii Mele de la Tatăl ca să-Mi așez pe ea împărăția Mea și să se ducă vestea până la margini că Eu, Domnul, am o țară și un popor crescut de cuvântul Meu, de doica cea din cer, căci fără doică nu Mă mai cunoaște omul de Părinte din cer și-și face voia sa ca orice copil răsfățat de părinți, și din care Eu nu pot să-Mi fac un ucenic Mie, dar dacă el are doică ea îl ține de mână și-și pune inima în mâna ei și crește viguros și are cine să-l vegheze și să-l călăuzească pentru pașii lui frumoși pe calea cea cu slavă pe ea.

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și pace vouă, celor ce vegheați pentru Domnul în cetate! Îngerul Meu, Mihail arhanghelul, sună și merge înaintea Mea ca să intru în cetate și în carte, fiilor. O, dacă fiecare ființă are împărțit înger de veghe dintre îngerii lui Dumnezeu, Eu, Domnul, cum ar fi fost să nu am înger? Îl învăț pe creștin să nu uite de îngerul său, care îi scrie înainte și în urma sa pașii toți, faptele toate, gândurile și cuvintele, și care nu se pierd pe nicăieri și merg la Dumnezeu prin îngerul cel păzitor din partea Mea.

O, pace vouă, celor ce v-ați adunat în zi de praznic sfânt vestit de Mine să se așeze aici în cetate pentru îngeri, și pentru cei trecuți cu trupul vreme de șapte mii de ani și mai bine, și care sunt chemați aici acum, la pomenirea lor de la masa aceasta pentru ei, o, că mare așteptare este peste ei să vin Eu să le gătesc izbăvirea cea de veci și veșnicia cea dulce cu Mine! Iată-i, se uită după voi, după ai săi de pe pământ, după o salvare, căci cei după trup ai lor de pe pământ, unii iubesc cerul și lucrul cel pentru cer și pentru cei plecați din neamul lor, iar alții iubesc pământul cu cele de pe pământ, și iată, unii devin rugători în cer pentru ai lor de pe pământ dacă au rudenii unite cu cei din cer, cu sfinții și cu ascultarea de Dumnezeu, iar alții din cei plecați așteaptă de pe pământ rugăciuni și n-au mângâieri și bucurii, dacă ai lor de pe pământ sunt pământești și despărțiți de cer, de dragostea de Dumnezeu și de sfințenie, că iată, omul se iubește pe sine și stă departe de dragostea cea de sus.

Aici, în cetate, se apropie cerul de pământ și se lucrează de sus și de jos izbăvire mare, și de aceea nu uitați, fiilor de aici și de peste tot iubitori ai venirii Mele cuvânt spre voi, o, nu uitați să fiți cu Mine mereu, mereu. Țineți-Mă lângă voi tot timpul, țineți pe Domnul cu voi, căci dacă nu stați cu El aproape faceți multe în numele Lui, faceți din mintea voastră, din dorințele inimii voastre, și care vă pot aduce pagube grele și dureri. Când voi dați să călcați cuvântul Meu de peste voi și faceți ca voi, o, voi nu mai luați de la Mine, nu vă mai place să fiți și să lucrați după plăcerea Mea, și vă simțiți stingheri de Mine când dați să faceți ca voi, și nu ca Domnul, și mai degrabă alegeți să călcați peste voia Mea pentru voia voastră,

și nu Mă mai vreți cu voi și lângă voi și vă pitiți de Mine ca Adam.

O, creștine care Mă știi pe Mine în acest cuvânt, ia aminte ce-ți spun, că mulți au venit și au auzit și au crezut, dar n-au priceput deplin ce înseamnă această lucrare de cuvânt și s-au jucat în mintea lor între credință și necredință și și-au pierdut puterea cea de sus pentru ei. Îți va curge lacrimă durută pentru tot timpul tău cel rece lângă izvorul Meu de cuvânt, că numai cuvântul Meu va mai putea mângâia lacrima ta. Mila Mea e mare în vremea aceasta de slavă a Mea pe pământ, iar tu vei sta în fața multora care vor gusta din acest izvor și te va durea vremea ta rece când vei vedea harul și darul Domnului peste cei atât de fierbinți, care vor veni din cele patru zări și vor gusta din venirea Mea în izvor de cuvânt și vor afla cât l-am strigat pe creștin, cât am stat de aplecat ca să-l învăț tot timpul, cât am așteptat să-l fac ucenic vrednic de slava Mea, de iubirea de Dumnezeu, iar el a fost rece și n-a voit doică pentru dragostea lui, care înseamnă viață, căci numai dragostea va rămâne în viață, numai ea.

Grăiesc față în față cu oștirile îngerești. O, cum să fac să zidesc în creștin duhul duioșiei și să se vadă acest duh prin cuvinte dulci și duioase, prin milă și ajutorare, prin căldura inimii, prin simțământul frățesc și părintesc între semeni, ca să pot Eu să locuiesc între cei cu felul Meu de a fi viețuitor laolaltă cu frații?

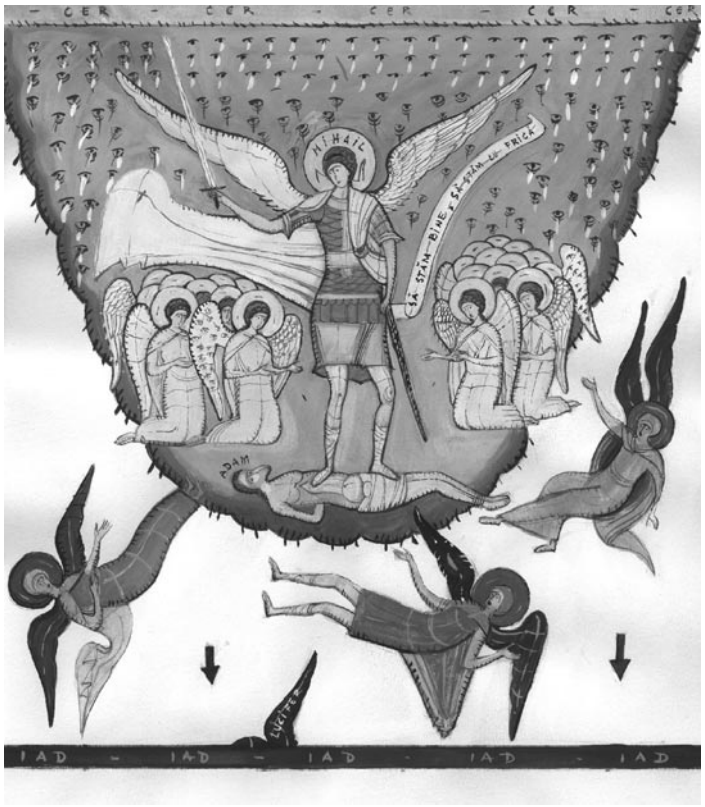
O, fiilor ascultători, să învețe toți să aibă grijă de Mine ca de un prunc al lor. Aceasta voiesc. Cum mama nu poate să-și ia gândul de la pruncuțul ei mic, și numai la el își ține și își duce gândul când nu este lângă el din pricina multor griji purtate, tot așa și voi să aveți grijă de Mine, fiilor, ca să fiți mereu cu Mine, ca să fiu mereu cu voi. Vă învăț să fiți ca Mine, să fiți cum sunt Eu pentru voi și cu voi. Cum pruncul nu știe de mama lui și de gândul ei, dar se liniștește doar în brațele ei, tot așa și voi, nu știți cât vă am Eu în gând și în grijă, nu știți, ca și pruncul care nu știe când îl poartă mama lui în gândul ei prin multa ei duioșie pentru el, fiilor.

O, vă învăț să fiți duioși, să fiți ca Dumnezeu, să fiți frumoși prin duhul duioșiei așa cum sunt îngerii, fiilor. Omul are cruzime în inimă de multe ori, și are asprime și duh de judecată asupra semenilor, dar Eu sunt duios ca să împart alin, să mântuiesc, să iert, să mângâi, să vindec, fiilor, numai să Mă ajute omul, să Mă aștepte, să Mă cheme, să Mă vrea aproape cu el.

Îmbrățișez în cuvânt țara Mea de azi. Pace ție, România Mea! Întăresc la hotarele tale cetele îngerești și puterile cerești. Te iubesc din Tatăl, Care te-a ales Mie să-Mi fii cărare peste pământ cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău, și cu care Mă vestesc de la răsărit la apus.

Cobor acum binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh peste cei pe care i-am numit purtătorii acestui cuvânt peste pământ și îi întăresc în lucrul lor cel de la Mine ca să-și ducă pe mai departe lucrarea lor cea de la Dumnezeu, că iată, le ies înainte prin inimi pline de dor de Dumnezeu și le deschid cale largă să Mă vestească peste tot, că se apropie slavă mare și se vor întâlni răsăritul cu apusul, credința cu necredința, lumina cu întunericul, albul cu negrul, creștinul cu păgânul, și se va face alegerea și mulți vor lua calea pe care Eu vin și merg, iar satul Maluri, de unde Mi-am început venirea și lucrarea ei, va primi pe meleagul cel mic al lui iubirea multora, o nouă iubire, păstrată tainic de Domnul, Care S-a coborât peste acest sătuț în anul 1955, și căruia Eu, Domnul, îi gătesc acum slava cea profețită să se arate și va fi totul românește, o, că nimic nu este mai dulce ca tot ce este românesc, și va fi frumos ca la începutul lumii și va fi la Maluri sărbătoare dulce și mare mângâiere împărțitoare de pace peste țară și peste pământ, și tot ceea ce va fi în ziua aceea pentru șaptezeci de ani de cuvânt, se va numi *Cuvântul lui Dumnezeu*, scris peste tot, peste fire, peste oameni, peste inimile lor, peste flori, peste păsări, peste ape, și totul va tresălta și se va vesti peste pământ slava cuvântului Meu și a sărbătorii lui pe pământul român. Se vor întâlni răsăritul cu apusul în ziua aceea de slavă. Cerul și pământul se vor îmbrățișa atunci. Totul va fi sfânt și tot o dragoste, căci sfințenia se naște din dragoste, și toți cei care vor crede și vor iubi cu adevărat vor fi sfinți, vor fi prin dragostea de Dumnezeu, și mulți vor spune fericiți: *„Întoarce, Doamne, fața Ta de la păcatele noastre, și șterge toate fărădelegile noastre, căci noi Te iubim”*.

O, am strigat ani la rând și am tot spus: *«Fugi din lume, fugi de lume, fugi, poporul Meu!»* Lasă să te caute lumea pe tine, dar să te caute pentru că ești al Meu, martorul și vestitorul Meu, nu

pentru ca să stai tu în lume și cu lumea, ci pentru ca să vadă lumea la tine iubirea ta de Dumnezeu, bucuria vieții, căci iubirea de Dumnezeu este bucurie, este slavă.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de vulpi, feriți-vă de femeie, de vorbirea cu femei feriți-vă, căci ele nu vă feresc, că ele taie capul proorocilor și creștinilor! Feriți-vă de moartea cea prin femeie, că de șaptezeci de ani mor creștinii prin femeie, și femeia e ca iadul pe pământ! O, feriți-vă de umblatul singuri, mai ales prin cetatea Mea singuri, feriți-vă de aceste ascunderi blestemate, că bate la ochi neorânduiala care-i prieste diavolului, iar Eu, Domnul, nu pentru diavol am așezat cetate mare peste pământ, ci pentru cetele cerești și îngerești și pentru cei cuminți și ascultători. O, nu uitați că Eva a luat sfat de la diavolul, de la șarpe, și a scos de la Dumnezeu pe Adam și au căzut ei de la Dumnezeu luând cuvânt străin pentru pașii lor, căci diavolul a mințit-o pe ea că nu vor muri dacă vor călca cuvântul Meu, iar minciuna a clătinat credința și credincioșia celor doi, o, și așa lucrează până la capăt femeia, spre căderea multora de la Dumnezeu, iar Eu vă spun: înțelepțiți-vă, fiilor, înțelepțiți-vă prin cuvântul Meu de peste voi!

O, iată ce vă spun: Se bucură cu mare bucurie cei adormiți și chemați la masa îngerilor pentru pomenirea lor. Tot neamul celor adormiți de la începutul lumii și până azi, toți au venit la pomenirea lor, alături cu cetele cerești și îngerești. Eu, Domnul, le împart mângâiere și înviere, iar cea mai frumoasă ceată este ceata lui Verginica, trâmbița Mea, și mulți se uită acum aici la masă și mare bucurie au pentru cei după trup ai lor, și care au ținut calea și n-au căzut de pe ea.

Se alătură cetelor celor adormiți morții din războaiele din zilele acestea, căci Eu, Domnul, primesc din cetatea de aici cereri pentru ei și se mângâie duhul lor prin frumusețea Mea și a celor cerești, cu care Eu poposesc cu sărbătoare și cu slavă de cuvânt peste pământ.

Mângâiere, mângâiere, cuvânt dulce și plin de putere, acest cuvânt îl așez peste dureri, peste tristeți, peste dragostea dintre frați, ca să învețe toți de la Mine duhul duioșiei și rodul lui cel sfânt, și pace vouă la masă frățească, fiilor! O, luați mângâiere și fiți ca îngerii lui Dumnezeu, măi fiilor!

Și acum iar și iar binecuvântare și putere și sprijin din cer și de pe pământ vă dau pentru lucrul cel nou de la Maluri. Fiți o inimă toți cei puțini pe care Eu, Domnul, Mă sprijin la lucrul cel sfânt pentru arătarea grădinii de rai peste locul în care Eu, Domnul, am coborât acum șaptezeci de ani și am stat pe piatra casei și Mi-am început prin trâmbița Verginica slava cuvântului Meu peste pământ ani de-a rândul, după ce multă vreme am pregătit-o pe ea ca să Mă țină și să trec prin ea cu cuvântul gurii Mele, și care vine pic cu pic la arătare și va strânge laolaltă sufletele iubirii de Dumnezeu, sufletele care așteaptă, fiilor, iar voi cereți Tatălui să sprijinească truda voastră cu vreme prielnică pentru lucrul de acolo, o, dar nu vă temeți de frig, de nimic să nu vă temeți, căci toate vin și se așează frumos și cu slavă mare, iar Eu sunt la cârmă, sunt lângă voi și v-am învățat

în ziua aceasta pe voi să Mă țineți lângă voi și să nu uitați aceasta în toată vremea lucrului vostru cu Mine pentru slava Mea cu voi, fiilor.

O, am de lucru cu îngerii Mei să liniștesc limbile celor ce dau să clatine credința unora dintre cei ce s-au alăturat și n-au vegheat să nu ia de la șarpe sfat pentru credința și ascultarea lor. Vom căuta să mai smulgem din foc pe cei care Mă vor primi să-i povățuiesc, ca să învețe să aibă doică pentru ei, căci cei după trup se dărâmă unii pe alții ca Adam și Eva, pierzând pe Domnul și raiul și credința, iar cei după duh născuți au doică și cresc pentru Mine și rămân ai Mei și vor fi numărați cu cei cărora li se va împărți bucuria cea mare când va veni odihna, după ce lucrul Meu cu voi se va sfârși cu slavă și îl vom dărui Tatălui, de la Care vom primi premiul alergării, mângâierea, marea și multa mângâiere, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

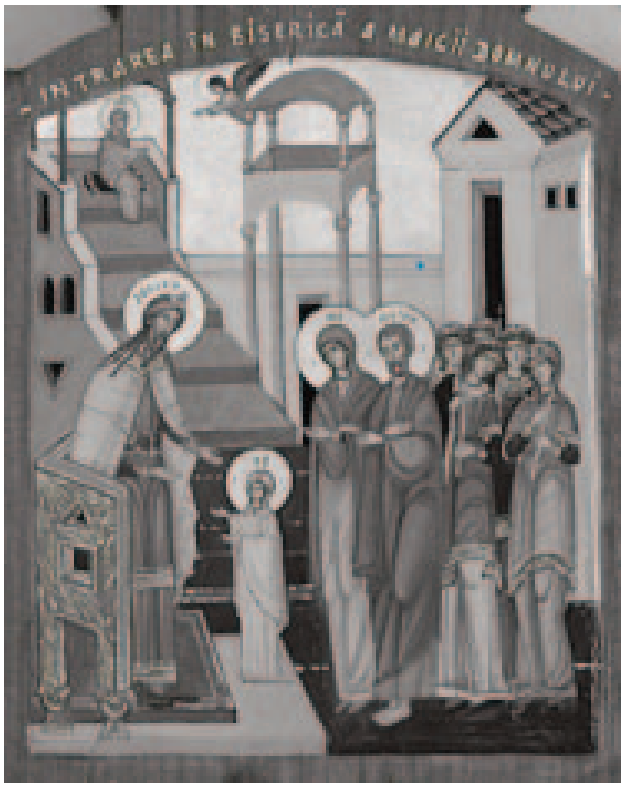
Sună trâmbițele îngerilor deasupra pământului și neamului român, și toate puterile cereşti îşi iau locul la veghe proaspătă şi ţin pe Dumnezeu Cuvântul pe aripile lor şi cort ceresc se așează acum peste țara română ca să nu se clatine ea acum sub lovituri dușmane venite spre ea, căci în văzduhul tău, popor român, sunt multe uşi şi multe ferestre ivite din ascuns, prin care intră și iese și iarăși intră duhul minciunii în multe fețe și culori și cuvinte și dulciuri otrăvitoare fel de fel, toate sub numele lui Dumnezeu, al Celui ce stă pe cruce acum cu tine, căci pe cruce este soarta ta acum, o, și tu nu știi, și crezi că vine pacea, iar Eu, Domnul, stau lângă tine cuvânt și te povățuiesc să cercetezi duhurile și să nu deschizi duhului viclean, care și-a subțiat și și-a îndulcit glasul, împrumutând din limba lui Dumnezeu ca să-i deschizi și să te înhațe ca pe iezișorii cei înșelați de glasul lupului, și, deschizând, au fost sfâșiați în dinții celui viclean.

O, deschide-Mi acum! Sunt Fiul Tatălui Savaot și vin cuvânt la tine în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, sub a cărei ocrotire stai tu încă de la nașterea ta și a Mea între neamurile pământului, popor român. Cort ceresc dau să așez acum deasupra ta, căci tu ai numai uși și ferestre deschise prin văzduh de peste tot, și te pândesc duhurile rele care intră și ies și iarăși intră ca să te înșele și ca să te înhațe, o, că nu mai ai pereți în jur și înăuntru ca să te ocrotească și ești ca o mieluță gata de înhățat de duhul și glasul cel îndulcit al lupului viclean. O, cum să fac acum, cum să fac să te ajut te întreb? O, cum să te ocrotesc de cădere, cum, dacă tu ai da să nu auzi când vin și-ți grăiesc când Mă apropii să te vestesc să vegheze lângă Mine pentru soarta ta de azi și de mâine? O, pace ție! Eu, Domnul Dumnezeul tău, Eu, Iisus Hristos, Eu îți aduc acest cuvânt și har. De mult te strig ca să stai de partea Mea, așa cum Eu sunt de partea ta de două mii de ani, ca să te cunoască duhul cel viclean că ești a Mea, și nu a lui. Te veghez cu toate puterile cerești, cu tot ce am în cer ca să nu te pierzi, ca să nu pierzi harul lui Dumnezeu de peste tine. Te-am strigat mereu cu duh duios, cu glas mângâios, și te-am rugat să stai de veghe lângă Mine pentru tine și ți-am tot spus după ce am ieșit deasupra cu cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani așezat de gura Mea pe vatra ta și ți-am spus că antichrist și servii lui ascunși te pândesc de peste tot ca să te doboare și să nu mai fii a lui Dumnezeu, căci acest dușman ascuns știe bine că tu ești fata Mea frumoasă de la sfârșit de timp și că am în tine cină de cuvânt de șaptezeci de ani mereu proaspăt. I-am spus puterii ascunse a omului antichrist, să plece i-am spus acestui duh viclean și să nu se încerce cu Mine și cu tine. O, vezi de ce i-am spus așa?

Mă fac cuvânt pe vatra ta ca să-ți grăiesc acum, popor român, căci încercarea este grea peste tine, dar fii cuminte și ascultă-Mă, căci glasul Meu nu te înșeală, iar tu scoală-te la veghe, scoală degrab! Stăpânul firii te cheamă și te povățuiește din cer acum, când stai în cumpănă. O, nu-ți trebuie pace, iubito, căci pacea pe care ți-o făgăduiește omul cel ascuns și primejdios prin ascundere și viclenie nu-ți poate da pacea. Nimeni nu poate aduce pacea, nimeni, decât Eu, Fiul lui Dumnezeu, Păstorul tău Cel plin de milă și de veghe peste tine, căci sufăr pe cruce văzându-te și stau cu tine pe cruce ca să-ți binecuvintez învierea de fiecare dată când duhul dușman dă să te doboare fiindcă ești a Mea în vremea aceasta de sfârșit, că Mi-am făcut în tine iatac și ies cuvânt peste tine și peste pământ și Mă slăvesc cu

slava Mea cea de la sfârșit de timp pe vatra ta.

O, duh viclean, o, de unde te-ai ivit, pe unde ai intrat ca să împrăștii vicleșugul tău amar peste pământul și neamul român sub nume de trimis al lui Dumnezeu? O, de unde vii şi pe unde ai sărit şi cât ai lucrat ca să te arăţi acum ca salvator, cum te dai că eşti? Ai umplut de nelinişte şi de nedumerire acest pământ şi neam, cum că eşti trimis al lui Dumnezeu. O, Eu nu vin aşa, şi este scris în Scripturi cum vin. Eu vin cu norii, nu sar pe deasupra. Eu intru pe porți zidite de Mine, nu de om. Eu cuvintez din Tatăl și sunt Sfântul Tatălui, iar tu iubești păcatul, pe când Eu voiesc să fac om după chipul și asemănarea Mea pentru împărăție cerească, nu pământească, nu ca aceea care piere odată cu ridicarea ei. Eu nu sunt ca omul, căci omul este potrivnicul Meu prin îngâmfarea lui, și de aceea du-te pe unde ai intrat, și du-te, căci eşti duh viclean! Acesta este cuvântul lui Dumnezeu cel pentru tine, pentru duhul cel viclean. Amin.

Iar tu, popor român, ia de la Dumnezeu ca să nu cazi vrăjmașului viclean în cursă. Nu da crezare oricărui duh, și cercetează duhurile, așa învață Scriptura! Dacă vei greși acum, nu-Mi voi lua ocrotirea de peste tine, dar vei purta vina, care te va face să suferi nemângâiată apoi. Așadar, ia de la Dumnezeu și ai grijă de semnele Mele cele dintru începutul bisericii Mele pe pământ, căci Dumnezeu nu Se sprijină pe cei îngâmfați și vicleni, și care își ascund lucrarea ca să-i poată înșela pe cei cărora le întind cursă. Apa tulbure nu e bună de băut, nu se vede prin ea nimic, și iată, așa vine cel ce dă să vină în numele Meu, și de aceea te vestesc ca să știi, căci nu pot acum să-ți grăiesc cum ar fi să-ți grăiesc, dar te rog cu aplecare, ia sfatul Meu, cu care Eu, Domnul, veghez de deasupra ta în zile de grea încercare și ispită peste tine ca să dai înapoi. O, nu, ci scoală-te la veghe și ascultă de duhul înțelepciunii cu care-ți stau Eu înainte prin cei care-ți aduc de veste că vrăjmașul cel ascuns dă să te culce jos!

Acum iată povața Mea: Sculați-vă la veghe pentru țară, voi, cei care stați acum pe scaunele de sus ale țării! Nu lăsați țara spre îngenunchere! Așa vinovați cum sunteți față de Dumnezeu și de țară și unii față de alții, ridicați-vă să țineți țara pe picioare atât cât se poate de la voi, iar Eu, Domnul, voi sta și voi veghea și vă voi ajuta din cer! Adunați-vă strâns uniți în clipele acestea grele, iertați-vă unii pe alții, umiliți-vă unul în fața altuia și lucrați salvarea acestui neam dacă sunteți pe scaune, ca nu cumva să se meargă înapoi, ci numai înainte! Puneți umărul toți ca să nu cadă țara. Nu căutați încă doar binele cel pentru voi dacă dați să stați pe mai departe pe locurile de veghe, și pe care n-ați vrea să le pierdeți, și va fi așa doar dacă veți asculta acum sfatul cel din cer pentru voi, căci a intrat pe ferestre și pe uși neștiute și nevăzute duhul cel înșelător îmbrăcat în blană de miel, căci pereții sunt culcați la pământ, iar voi nu sunteți veghetori pentru neam. Vin Eu, vine Domnul și vă îndeamnă la veghe ca să vă fie vouă bine, și nu rău, iar altfel vă veți clătina dureros.

Așadar, fiți înțelepți și biruiți primejdia, ascultând de cei mai înțelepți dintre voi și care iubesc țara. Nimeni să nu vă înșele sub numele Meu

cu lucrarea lui ascunsă. Iată, vin Eu, nu mai este să vină cineva în numele Meu. Vin Eu, și am venit și am stat în sfat cu voi în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, prunca cea mică adusă de părinți la templu și dăruită Domnului ca să Mă nasc Eu din ea Prunc sfânt pe pământ și să lucrez atunci și apoi și acum, căci Eu sunt Alfa și Omega și sunt Cuvântul Tatălui Savaot peste pământ, și Mă trimit Scripturile și de aceea vin.

O, mama Mea, mamă Fecioară, am grăit peste neamul român în zi de praznic sfânt pentru tine, în amintirea zilei când ai fost dăruită lui Dumnezeu ca să crești și să te faci cărare a venirii Mele pe pământ, mamă. Binecuvântată să fie această zi, când Eu, Fiul tău Iisus Hristos, M-am făcut cuvânt de veghe pentru neamul român, lovit acum de vrăjmașul antichrist, de duhul minciunii, duh viclean și prins în fapt pregătind durere și clătinare și dezbinare peste fiii neamului român.

Binecuvintează și tu acum de lângă Mine lupta Noastră pentru ocrotirea pământului și neamului român, mama Mea.

— *O, har, har peste ea, peste ţara în care Tu, Fiul meu Iisus, Îți slobozești cuvântul venirii Tale iarăşi de la Tatăl pe pământ! Sunt aşezată de Tatăl ca să veghez peste ţara cuvântului Tău de azi și să fac scut între ea și vrăjmașii Tăi și ai ei. Iubesc cu duioşie cerească acest pământ și neam încă de la naşterea Ta și a lui pe pământ ca popor. Iubesc cu mare umilință de duh cuvântul Tău, care se scrie de șaptezeci de ani pe pământul român, și a cărui istorie iese acum din taină spre slava Ta din mijlocul acestui neam, care Te are de Dumnezeu al său de două mii de ani.*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa veghez eu această vatră, pe care se scrie de atâta timp cuvântul lui Dumnezeu, glasul Fiului meu Iisus Hristos, Păstorul celor născuți prin acest cuvânt și crescuți pentru sfințenie între fiii oamenilor, între pământ și cer acum!

Voi veghea, Fiule Iisus. Întărim veghea deasupra meleagului român ca să eliberăm iar și iar acest neam de sub duhul înșelător, care bântuie peste tot împotriva Ta și a neamului creștinesc, duh care este pedepsit și descoperit când se încearcă să pătrundă unde Tu Îți aşterni în zilele slavei Tale de acum cuvântul venirii Tale de la sfârșit de timp, o, și fericiți sunt și vor fi cei care Te primesc cu inima și Te iau în ei și nu se smintesc cu necredință, căci lepădarea de credință, aceasta este acum fața lumii, chiar și prin cei care acum, iată, în numele Tău sar pe deasupra ca lupul care-și subțiază glasul cu cuvânt împrumutat ca să înșele și să steargă de peste oameni împărăția Ta, dar slavă Ție și împărăției Tale, căci Tu, Fiule Iisus, ai toată puterea dată de Tatăl în cer și pe pământ, și Tu împărățești și veghezi și cârmuiești și păstorești cu milă, când nimeni nu mai are grijă de cei de pe pământ, nimeni, ci numai Tu, Doamne, numai Noi, cei din cer, și binecuvântați să fie cei care se bizuie pe Dumnezeu și pe cerul Său de sfinți și de îngeri, căci puterile cerești îi au pe ei sub pază pe pământ!

— O, mama Mea, ferice de cei care nu trăiesc de capul lor între oameni pe pământ! Ferice de cei care au Stăpân al lor pe Dumnezeu, mamă! Am grăit neamului român cuvântul Meu ca să audă duhul cel ascuns, care sare pe deasupra ca un fur, și să se rușineze cu toată lucrarea și armata sa.

Cuvântul Meu stă de veghe peste neamul român și cârmuiește corabia română. Eu sunt Cel ce sunt. Rușinați-vă mult, voi, cei care iubiți și lucrați minciuna și deșertăciunea ei!

Și acum, ridică-te la glasul Meu, popor român, și nu greși când duhul cel vrăjmaș sub haină de miel te ademenește ca să te biruiască de partea sa. Nu-ți trebuie ție salvator dintre oameni. Eu sunt în mijlocul tău și te port de mânuță prin cuvânt și-ți ocrotesc pașii și credința prin întunericul vremii cea fără de credință în zilele Mele cu tine pe pământ. Mereu, mereu te voi veghea, te voi striga, te voi trezi și te voi păstori Eu Însumi, Eu, Dumnezeu Cuvântul, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Mereu, mereu aștern pe meleagul tău cuvântul Meu, venirea Mea cuvânt pe pământ, popor român. O, pace ție în vreme de cumpănă pentru soarta ta acum!

Pace vouă, fii români! Nu părăsiți duhul înțelepciunii, nu dați înapoi! Întăriți între voi pacea, iertarea, umilința și credința cea din străbuni, căci prin credință vin toate și toate se împlinesc și toate vin de la Dumnezeu, numai de la Dumnezeu, o, neam român. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2024